

Hristos a Înviat!

Adevarat a Înviat!

Christ Is Risen!

Truly He Is Risen!

„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru!

*Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”
(Troparul Nasterii Maicii Domnului)*

***Parohia Ortodoxa Romana
"Nasterea Preasfintei Fecioare Maria" din Boston***

„Cel însetat, să vină la Mine și să bea!” – Izvorul al vieții, Hristoase Dumnezeule, slavă Tie! (icoana Injumatatirii Praznicului Cincizecimii).

*Sfanta Liturghie incepe la ora 12:00 pm
Serviciile religioase ale parohiei au loc la
Biserica Ortodoxa Rusa cu acelasi hram:*

8 Addison St, Chelsea MA 02150

(colt cu Washington Ave #110)

Preot paroh, parintele Narcis Stoica

Website: www.SfantaMariaBoston.org

Email: Parinte.Narcis@gmail.com

Cell Phone: (714) 488-2040

Duminica a cincea dupa Pasti

(a Samarinencei)

3 mai (Florar) 2010

Aducerea moastelor Sf. Atanasie cel Mare

Ap: Fapte 11, 19-30

Ev: Ioan 4, 5-42

Axionul Pastilor: "Îngerul a strigat."

Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur

Glas 4

In urmatoarele doua saptamani...

* **Joi 6 Florar** - Sf. si Dreptul Iov

* **Sambata 8 Florar** †)Sf. Ap. si Ev. Ioan

* **Miercuri 12 Florar** †)Sf. Mc. Ioan Valahul

* **Joi 13 Florar** (†)**Înălțarea Domnului** (*Odovania Praznicului Învierii Domnului*)

*** In toate miercurile si vinerile din perioada Penticostarului (adica de la Duminica Pastilor si pana la Duminica Rusaliilor) – deslegare la peste.**

* **Miercuri 12 Florar**, ora 18:30 – *Vecernie Mare cu Litie la Înălțarea Domnului*

* **Joi 20 Florar**, ora 18:30 – *Vecernie Mare cu Litie la Sfintii Imparati Constantin si Elena*

* **Sambata 22 Florar (Sambata mortilor - Mosii de Vara)**, ora 10:00 – *Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur urmată de Slujba de pomenire pentru toti cei din veac adormiti parinti si frati ai nostri.*

* **Sambata 22 Florar** pornind din jurul orei amiezii, picnicul comunitatii noastre, prilejuit de Mosii de Vara.

Cercetati si website-ul parohiei noastre www.sfantamariaboston.org

* **Duminica 30 mai** - Nu se slujeste Sfanta Liturghie in comunitatea noastra, intrucat, cu binecuvantare, parintele Narcis este in calatorie. Biserica este deschisa, comunitatea rusa avand programul neschimbat (Slujba Sfintei Liturghii la orele 9:30 AM)

Taina Spovedaniei in fiecare duminica la ora 10:30 inainte de Sfanta Liturghie, precum si dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii,

Amintiti in rugaciunile dumneavoastra pentru sanatate si pe Alina, Cecilia, Angela, Simon, Constantin, Daniela, George, Evdochia-Marga, Maria, Dan-Victor, Doina, Dana.

Sfantul Ioan Gura de Aur - Omilia 34

Hristos A Inviat!

„Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți și vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut: Nu cumva Acesta este Hristosul? ”

Ne trebuie multă râvnă și trebuie să ne însuflețească un zel destul de mare, fără de care nu vom putea dobândi bunurile pe care ni le-a promis Iisus Hristos. Și sigur, o spune el însuși, pe atât zicînd: „Dacă cineva nu-și ia crucea sa și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine” (Mt. 10,38) și pe atât: „Eu am venit să arunc foc pe pămînt și cît aş dori Eu ca să se aprindă” (Lc. 12,49).

Prin aceste cuvinte, Iisus Hristos ne învață că ucenicul Lui trebuie să fie râvnic, cu totul de foc și totdeauna gata să se expună la tot felul de pericole.

Așa era samarineanca; inima ei era așa de aprinsă din cuvîntul lui Iisus Hristos pe care l-a auzit încît lăsîndu-și găleata și apa pentru care a mers la fîntîna aceasta, ea aleargă în cetate ca să cheme tot poporul ca să vină să-L vadă pe Iisus.

„Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate câte am făcut”. Vedeți râvna ei, vedeți prudența ei; ea a venit să scoată apă, și aflînd adevăratul izvor, ea părăsește disprețuiește fîntîna pămîntească, pentru a ne învăța, cu toate că printr-un exemplu destul de smerit, că dacă vrem să ne punem să studiem cereasca învățură, noi trebuie să disprețuim toate lucrurile veacului.

Ceea ce au făcut apostolii, această femeie a făcut-o la fel, și chiar cu mai multă râvnă în măsura puterilor ei. Aceia fiind chemați, și-au lăsat plasele lor, dar aceasta, în mod voluntar, și fără să-i poruncească nimeni și-a lăsat găleata și a făcut slujbă de evanghelist; bucuria ei i-a dat aripi, și ea nu aduce la Iisus Hristos o persoană sau două ca Andrei și ca Filip, ci pune în mișcare toată cetatea și atrage la el tot poporul.

Vedeți cu cîtă prudență vorbește ea. Ea n-a zis: veniți să-L vedeți pe Hristos; ci prin aceleași menajamente cu care i-a cîștigat Iisus Hristos inima ei, ea îi atrage îi angajează și pe alții.

„Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate câte am făcut”; ea nu s-a temut să spună:

„Care mi-a spus toate câte am făcut”, cu toate că ar fi putut spune: veniți să-l vedeți pe Profetul.

Dar cînd un suflet este cuprins de focul divin nimic pămîntesc nu-l mai atinge, el este nesimțitor la faima bună sau rea, el merge unde-l mîină flacăra din el. „Nu cumva Acesta este Hristosul?”

Remarcați încă marea înțelepciune a acestei femei: ea nu asigură de nimic, dar nu mai păstrează tăcerea. Căci ea nu voia să-i atragă la propria ei părere prin propria sa mărturie, ci voia ca ei să vină să-L asculte pe Iisus Hristos, ca să împărțească între ei sentimentul ei, judecînd bine că, prin aceia, ceea ce a zis ea dobîndea și mai multă putere, și mai multă adevăritate.

Totodată Iisus Hristos nu i-a descoperit ei întreaga sa viață, ci ceea ce a făcut-o pe ea să audă de la El a făcut-o să judece că el avea cunoștințe despre toate celelalte. Ea n-a zis: veniți, credeți; ci „Veniți și vedeți”; ceea ce în mod sigur, era mai puțin puternic și mai potrivit ca să-i atragă.

Ați remarcat bine înțelepciunea acestei femei? Ea știa, da, ea știa să nu se îndoiască, că imediat ce ei vor gusta din această apă, li se va întîmpla și lor ceea ce i s-a întîmplat ei. Apoi, o persoană cu un suflet mai îngroșat ar fi vorbit despre musturarea pe care i-a făcut-o în cuvinte cam ascunse; dar această femeie spune în mod deschis viața ei, și face o mărturisire publică pentru a atrage și a aduce pe toată lumea la Iisus Hristos.

„Între timp, ucenicii Lui îl rugau zicînd: învățătorule, mănîncă” (31). Aceste cuvinte: „ei îl rugau” înseamnă în limbajul lor: „ei îl îndemnau”.

Văzînd că este cuprins de căldură și moleșeală, ei îl îndemnau: aceasta nu era o libertate prea familiară care-i îndemna să-l constrîngă la ceva lucru, ci iubirea pe care o aveau ei pentru învățătorul lor.

Ce le răspunde Iisus Hristos? „Eu am de mîncat o mîncare pe care voi nu o știți” (32). Iși ziceau deci ei unii altora: „Nu cumva l-a adus cineva, să mănînce?” (33).

Pentru ce vă mirați voi dar că o femeie, auzind vorbindu-se despre apă, ar fi crezut că era vorba de o apă naturală, atunci cînd chiar ucenicii nu au alt sentiment și nu se ridică la nimic duhovnicesc; ei se îndoiau arătînd totodată după obiceiul lor, cinstea și respectul pe care-l au ei pentru învățătorul lor, și vorbesc împreună fără să îndrăznească să-l întrebă. Ei fac la fel cu altă ocazie, sau dorind să-l ceară motivul unui lucru, ei se abțin imediat.

Ce zice încă Iisus Hristos? „Mîncarea Mea este să fac voia Celui Care M-a trimis și să săvîrșesc lucrul Lui” (34). Aici Iisus Hristos numește mîncarea sa mîntuirea oamenilor, în care ne arată grija deosebită pe care o are el față de noi, și măreția Providenței sale divine.

Căci această dorință fierbinte pe care o avem noi pentru lucrurile vieții, Dumnezeu o are pentru mântuirea noastră.

Să urmăm exemplul samarinencii, să ne mărturisim noi înșine păcatele pentru a face pocăință. Ne temem de oameni, dar nu ne temem de Dumnezeu: ne temem de a fi necinstiți în fața oamenilor, și nu ne temem de a fi în fața lui Dumnezeu. Ne ascundem păcatele față de oameni, și nu ne străduim să le ștergem înaintea lui prin pocăință...

Domnul va veni brusc; să fim mereu pregătiți pentru venirea lui.

Hristos a înviat!

(din „Comentar de la Evanghelia de la Ioan”, Sfântul Ioan Gura de Aur, Editura „Pelerinul Roman” – Oradea)

Mid-Pentecost (Life-Giving Water)

The Wisdom of God, so it is written, came to the temple at the mid-point of the feast and taught; for he was truly the Messiah, the Christ, from whom is salvation. (St Andrew of Crete, Second Canon of the Mid-Feast)

On Wednesday of the fourth week of Pascha we celebrate the Mid-Feast of Pentecost, which is the half-way point of the period from Pascha to Pentecost.

On this day we commemorate that event in the life of our Lord and Savior, when He, on the Mid-feast of the Tabernacles taught in the temple about His Own Divine ministry and the mystery of water, under which we understand the beneficial teaching of Christ and the beneficial gifts of the Holy Spirit.

The Mid-feast of Holy Pentecost is referred to among the ancient Christian feasts. Its beginning can be seen in the canons of the early Apostolic and Antiochian Councils concerning the assembly of local councils during the fourth week of Pentecost. By the time of St. John Chrysostom it is already an existing and established Feast of the Holy Church.

In the fifth, seventh, eighth, and ninth centuries, Anatolius of Constantinople, the Venerable Andrew of Crete, St. John of Damascus, and the Venerable Theophanes the Confessor, respectively, wrote church hymns for the Mid-feast of Pentecost, with which the Holy Orthodox Church even now praises the Lord on this day.

Standing between the day of Pascha and the day of Descent of the Holy Spirit, the Midfeast serves as a bond between these two great Christian celebrations: together with the continuing celebration of the first of these the Mid-feast reminds us of the approach of the Feast of the Descent of the Holy Spirit, and also the Feast of the Ascension of the Lord.

"Let us glorify, brethren, - the Holy Church appeals to us, - the resurrection of Christ the Savior, and having reached the middle of the feast of the Master, let us most closely keep the commandments of God, that we may also be worthy to celebrate the Ascension, and the Coming of the Holy Spirit (Praises, Verse after Glory, Both now and Ever by Anatolius) "; "Having reached the middle of the divine feasts let us who are godly wise hasten to learn the fulfillment of the divine virtues (Canon 1, Ode 5, Troparion 1)."

The Paschal season is the pre-eminent baptismal season. Our Baptism is our participation in the death and resurrection of Christ; our Chrismation is a personal Pentecost. Water is a symbol of divine grace, for without water there is no life and just as apart from grace everything is arid and dies so too the coming of the Spirit, like a fountain, renews and refreshes. The Lord said: *If anyone thirst, let him come to Me and drink* (John 7:37). The troparion of the feast has us affirming Him as the *Fountain of our life*. Both the Sunday of the Paralytic (today) and the Sunday of the Samaritan Woman (next Sunday) weave together images of water with themes of healing and salvation against this background of Baptism and the coming of the Spirit of Pascha and Pentecost.

Tropar - Tone 8

When the Paschal Feast is half completed, quench my thirsty soul with the waters of devotion; for You, O Savior, have announced to all: "Let him who is thirsty come to me and drink." O Christ our God, glory to You.

Kondak - Tone 4

O Christ God, Creator and Lord of all, when the Paschal Feast as half competed, You told those present, "Come and draw the water of immortality." Let us, therefore, adore You and cry out with faith: "Grant us Your goodness," for You are the Source of Our Life. (www.stnectorios.com)

De ce se dezleaga la peste in miercurile si vinerile din perioada Penticostarului

Asprimea Postului Mare pe de o parte, precum și „mângâierea” din perioada Penticostarului (modul mai puțin aspru al postirii și „dezlegările la pește”, miercurea și vinerea) pe de alta își găsesc rațiunea în afirmația Mântuitorului: „Iar ei au zis către El: Ucenicii lui Ioan postesc adesea și fac rugăciuni, de asemenea și ai fariseilor. Iar ai Tăi mănâncă și beau. Iar Iisus a zis către ei: Puteți, oare, să faceți pe fiii nunții să postească, cât timp Mirele este cu ei? Dar vor veni zile când Mirele se va lua de la ei; atunci vor posti în acele zile” (Lc. 5, 33-35). Așadar, am putea afirma că motivul primordial în baza căruia Sfinții Părinți au rânduit „dezlegările la pește” miercurea și vinerea, în perioada Cincizecimii, adică până la Înălțarea Domnului și apoi până la Cincizecime și Duminica Tuturor Sfinților, îl reprezintă tocmai răspunsul Mântuitorului către cărturari și farisei (cf. Lc. 5, 33-35). De altfel, cele patruzeci de zile până la Înălțare sunt ultimele zile în care Mântuitorul - Mirele Bisericii - mai este împreună cu apostolii pe pământ. (

Tipicul cel Mare al Sf. Sava cel Sfințit, cap. 35 Dezlegările cele peste tot anul: „...Iar în miercurile și vinerile din toată Perioada Cincizecimii se dezleagă monahii la untdelemn și la vin, iar mirenii și la pește, afară de Miercurea Înjumătățirii Praznicului și de Miercurea Odovaniai Paștelui. Pentru că în aceste zile se dezleagă la pește și la vin atât monahii cât și mirenii, iar unii dezleagă și în celelalte miercuri și vineri ale Cincizecimii.”